

İŞÇİNİN SESİ

ÇEK-AL

Bütün ülkelerin
proleterleri birleşin!
Karkerên hemû welatan yekbin!

Tek silah parti!
Tek yol devrim!
Yıl:12, Sayı 305, 5 Mayıs 1986

TKP-İŞÇİNİN SESİ

III. KONFERANSI

Toplantıyı genel sekreter yoldaş açtı. Gündem onaya sunuldu ve oybirliğiyle kabul edildi.

Devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı, parti marşı okundu. Ardından başkanlık divanı ve kararlar komisyonu oybirliğiyle seçildi.

Daha sonra Türkiye parti örgütlerinden gelen mesajlar okundu ve coşkun alkışlarla karşılandı.

Ana raporu genel sekreter yoldaş,

öteki raporları MYB üyesi yoldaşlar sundular.

İki gün süren ve yoğun bir çalışmayı içeren Konferans'ta, Türkiye'de yaklaşmakta olan güçlü devrimci dalgayı kucaklayabilmek için partinin örgütsel alanda yapması gerekenler tek tek tartışıldı ve karara bağlandı. Konferans, Enternasyonal'in söylenmesi ve hep bir ağızdan yeni belgelerimizin haykırılmasıyla son buldu.

TKP-İşçinin Sesi MK Genel Sekreteri V. Dursun yoldaşın

III. Konferans kapanış konuşması

Değerli yoldaşlar, III. Konferans'ımızda tüm parti olarak tepeden tırnağa, derin ve kapsamlı bir eleştiri-özeleştiri yaptık. Kendimizi açıkça eleştirmekten, yanlışlarımızı ve zaaflarımızı adıyla çağırmaktan korkmadık. "Şimdiye dek yok olup giden tüm devrimci partilerin kendini beğenmişlikten, güçlerinin kaynağını görmediklerinden ve zayıflıklarını tartışmaktan korktuklarından yok olup gittiklerini" (Lenin, *Toplu Yapılar*, İng. basım, c.33, s.311) komünist hareketin tarihi ve Lenin bize öğretmiştir.

Lenin, partinin kendi yanlışlarını eleştirmesini, tüm komünistlerin önüne bir görev olarak koymuştur. Şöyle diyor: "Bir siyasal partinin kendi yanlışlarına karşı tutumu, partinin ne denli samimi olduğunu ve *sınıfına* ve *emekçi halka* karşı sorumluluklarını *pratikte* nasıl yerine getirdiğini değerlendirmede en önemli ve en emin yollardan biridir. Yanlışları açıkça kabul etmek, nedenlerini araştırmak, bu yanlışla götürülen koşulları incelemek ve bunların üstesinden gelmenin yollarını ortaya dökmek — ciddi bir partinin göstergesi budur. (Parti — İ.S.)

görevlerini böyle yerine getirmeli, *sınıfını* ve sonra da yığınları böyle eğitip yetiştirmelidir." (Lenin, *agy*, c.31, s.57)

III. Konferans'ta bu görevi hakkıyla yerine getirdiğimizi söyleyebiliriz.

Tabii şimdi, uzak yakın tüm oportünistler, söylediklerimizi bize karşı kullanmaya çalışacaklardır. Bundan da korkumuz yoktur. Önemli olan, eksiğimizin, aksağımızın gizli kalması değil, bunların düzeltilmesidir. Sınıfımıza yaraşır bir parti ancak böyle oluruz. Söylediklerimizden yararlanmaya kalkışacak küçük burjuvaların üzerinde durmaya gerçekten değmez. Her insan, her hareket, her parti, kendi yaptığıyla vardır, kendi yaptığıyla varolacaktır. Böylelerine, Lenin'in şu sözleri yeter: "Kartallar bazen tavuklardan da alçak uçar, ama tavuklar hiçbir zaman kartallar kadar yüksek uçamaz." (Lenin, *agy*, c.13, s.165)

Konferansta kapsamlı bir değerlendirme yaparak, eksiklerimizi, zaaflarımızı, güçlü yanlarımızı, atmamız gereken adımları bilince çıkardık, belirledik. Bu başlı başına büyük bir adım oldu. Şimdi

ikinci ve daha önemli bir adıma sıra geldi. Söylediklerimizi gerçekleştirmek. Aşçının ölçüsü pişen yemektir.

Burada hepimiz bir noktaya dikkat etmeliyiz: *Odaklaşma*. Konferans ana kararında da belirtildiği gibi, partimizin zayıf yanlarından birisi odaklaşmadır. Bu kez, konferans kararları üzerinde odaklaşma düşmemelidir. Bunun için de üç ay öncesine döneceğim ve bir hatırlatma yapacağım.

Üç ay önce konferans için çalışmaya başlarken, "görev kişi kişiye hepimizin üstündedir" demiştik. Evet, gerçekten böyle. Kişi kişiye hepimiz, alınan kararların gerçekleşmesi için üzerimize düşeni yapmalıyız. Bunun için de daha planlı, daha birbirine kenetli, daha birbirini destekleyen bir çalışma ortaya koymalıyız.

Bugün memleketin ortamı, komünistliğini ciddiye alana yardımcıdır. Giderek de daha yardımcı olacaktır.

Burjuvazinin sağ ve liberal güçleri kendi aralarında bölünmüştür. Bu bölünme en azından birkaç yılda giderilebilir bir bölünme değildir.

Küçük burjuvazinin sağ güçlerinin bağımsız bir örgütlenmesi yoktur, küçük burjuva sol güçler darmadağınaktır.

İşçi sınıfının sağ güçleri de bölünmüş, güçten düşmüş ve zayıftır.

Devrimci hareketin tamama yakını, "faşizm" maskaralığına takılıp kalmıştır.

Öte yanda ise, işçi sınıfında ve emekçi halkta hoşnutsuzluk aşırı boyutlara varmıştır. Her gün ülkenin bir yerinden sesler yükselmektedir. Yığın hareketliliği genişlemektedir. Yeni bir devrimci dalga geliyor. Hiçbir kuşkunuz olmasın, bu gelen, 27 Mayıs, 12 Mart sonrasıyla kıyaslanmayacak denli büyük bir dalgadır. Türkiye tarihinin gormediği düzeyde bir kavga yaklaşıyor.

Bu kavganın, bu dalganın, partimizi altına alıp yok etmesini, işçi sınıfını koca bir tarihsel dönem belini doğrultamaz durumda bırakmasını istemiyorsak, bu dalganın ülkemizi kurtuluşa götürmesini istiyorsak, aldığımız kararları yaşama geçireceğiz. *İşçinin Sesi*'ni işçinin partisi yapacağız. Haydi yoldaşlar, göreve!

“TKP-İşçinin Sesi’ni işçinin partisi yapacağız”

TKP-İşçinin Sesi III. Konferansı Ana Kararı

İÇİNDEKİLER

I. Giriş	VI. Güçlü yanlar
II. Zorluk, sorun komünist için tehdit değil fırsattır	VII. Yeni dönemin örgütsel stratejisi
III. Sorunun genel çerçevesi, MYB'nin tutumu, izlenen yöntem	VIII. Yeni dönemin örgütsel stratejisinin özü, odak noktaları ve belgeleri
IV. Partinin gelişimindeki özgüllükler	IX. Partimiz açısından bugünün mükemmel örgütü, “ortak bakış”
V. Eksiklik ve bozukluklar	

I. Giriş

Partimizin yaşamında önemli bir dönüm noktası olan III. Konferans, tüzüğümüzün 31. maddesi uyarınca Genel Sekreter'in çağrısıyla toplanmıştır.

III. Konferans'a, alınacak kararların uygulanması açısından katılımında zorunluluk görülen bölge örgütleri ve MK'ya bağlı bölge düzeyindeki komiteler katılmıştır.

III. Konferans'ta getirdiğimiz değerlendirmeleri kongrede getirmek yerinde olurdu. Ancak parti örgütünün o dönemdeki durumu, böyle bir gereksinimi düşündürmemişti. Kongreden bu yana bir yıl geçti ve düşüncenin doğru olmadığı anlaşıldı. Şimdi bu yanlış düzeltiyoruz.

Bilindiği gibi partimizde, oportünist örgüt anlayışı çevresinde yeni bir klik

hareketi yaşandı. Bu hareketin içinde sol eğilimli birkaç yoldaşla oportünist birkaç kişi yer aldı. Sol eğilimli yoldaşlar daha sonra özeleştiriy yaparak partideki olumlu görevlerine döndüler. Böylece klik hareketini oportünistler belirledi. Parti tüzük ve programını ve bir dizi kararı kabul eden, kongreye katılan, şimdi “eleştirdikleri” her bir görüşe evet oyu kullanan, çalıştıkları organlarda bir kez olsun görüşlerini dile getirmeyen, partinin çok değerli mallarını teslim etmeyen, altlarındaki ilişkileri teslim etmeyen, partiye önemli borç bırakan, bir baskı makinasını yalan bir gerekçeyle gümrükte bırakan, her nedense adreslerini kaybettiren, Türkiye’de polise yaranan provokasyonlara yeltenen bu kişiler, bunları yaparken, yalnızca bizim şefliği-

zorbalığı, can yakmayı reddeden komünist demokratlığımıza güvendiler.

Bu klik olayı, fikirleri ve yapabildiğiyle, yapabileceğiyle partimize bir tehlike değildi. Ateşin yakacağı yer cürmünden bellidir. Fakat üçüncü oldu. Altı yılda üçüncü klik. Hem de, üçü de aynı örgütsel konuda, aynı oportünist görüşlerle!

Perspektifi içinde bakıldığında, üç olay da, aynı küçük burjuva benbeciliği içinde aynı kayboluş yoludur. Fakat, a. partimiz açısından bir *ihardır*, b. partiyi olumlu olduğu kadar olumsuz yönde de etkilemiştir, c. işçiler arasında partimizin inandırıcılığını sarsmıştır, işçiler böyle “bölünme”lerden tiksinektedir.

Klik hareketini öğrendiğinde parti

çeşitli tutumlar alabilirdi. En kolay tutum, enerjiyi kliğin görüşleri ve pratiği üzerinde yoğunlaştırmaktı. Fakat yıllar boşa gitmiyor, partimizin kollektif bilinci ilerliyor, deneyimi artıyor. Deneyim, insanın ya da örgütün başından neler geçtiği değil, başından geçenlerden çıkarttığı sonuçlardır. Partimiz iki klik olayından deneyim kazanarak çıkmış ve bu deneyim tutumumuzu belirlemiştir. Olaya, ne denli mide bulandırıcı olursa olsun, acele ve tepkiyle yaklaşmadık. Yıllar içinde biriken parti deneyiminin yaşamın ritmi içinde akarak tutacağımız yolu göstermesine zaman tanıdık. Dolayısıyla parti bu olay karşısında en zor tutumu aldı. Bu tutum, partinin gözünü kendisine, kendi eksikliklerine çevirmesi tutumudur.

II. Zorluk, sorun komünist için tehdit değil fırsattır

Son klik olayı çapsız ve önemsizdir ama partinin eksiklerinin giderilmesi, örgütsel stratejinin örgütün gerçeğine göre değiştirilmesi, örgüt kültüründeki bozuklukların ve son yıllarda eklenen bozulmaların düzeltilmesi için ihtardır.

31 Ocak 1986'da, oportünist kliğin *Örgüt ve Örgütçü* kitabına getirdiği eleştirilere karşı verilen seminerde* söylendiği gibi, olaya tehdit ve tehlike olarak yaklaşmadık (ki o tarihte kliğin yarattığı ve yaratabileceği tahribatın çapı bilinmiyordu). Marksizm-Leninizm ters görüşlerle birlikte yürünmez, yürümeyeceğiz ve bu olayı partimizdeki eksiklikleri gidermede kaldıraç, fırsat olarak değerlendireceğiz dedik. Ardından tüm parti olarak bu tutumu izledik, yoğun bir çalışmaya girdik.

Şubat 1986 olağanüstü MK toplantısı, iki gündem maddesiyle açıldı. Birincisi, gizli klikçi oportünistleri partiden atmak, ikincisi önümüzdeki dönem çalışmalarını. Birinci madde kısa sürede bitti. İkinci maddenin, yürütmekte olan çalışmaların sonuçlarını da toplayarak

görüülmesi için MYB süre istedi. MK bu isteği oybirliğiyle kabul etti.

III. Konferans'ın gündeminde tek madde vardır. Şubat MK toplantısının ertelenen maddesi.

Örgütsel kültürle örgütsel stratejinin uyuşmaması, strateji kağıt üzerinde ne denli doğru olursa olsun, örgütü tümenden reddedip stratejiye yeni örgüt yaratma kararı alınmadıkça o örgüt için o stratejinin doğru olmadığını kanıtıdır.

Faşizm döneminde izlenen strateji “geçici yol arkadaşları”nın ardından ve Türkiye ortamıyla etkileşme içinde (faşizm yılları) oluşmuştu. Bu örgütsel strateji, “asıl olarak ideoloji-siyaset cephesinden yürümeli, örgütlenmede kadrolaşmaya, *İşçinin Sesi* olmaya zaman tanımalı” diyordu.

Bu strateji, özellikle faşizm yılları için aklı başında, temkinli bir stratejiydi. Fakat, faşizmin çözümlüyle birlikte, fikirlerin gücüne partinin deney birikiminin kaldırabileceğinden fazla önem veren bir strateji olarak ortaya çıktı. Daha belli bir süre uygulanabilirdi, ama

bunun için, örgütün kendisine ve yürüdüğü yola mutlak güvenli olması gerekirdi. III. Konferans öncesi çalışma sırasında yapılan çok sayıda anketin de gösterdiği gibi, kültüründe kuruluş yıllarının bozukluğunu atamamış, üstüne bir-iki bozukluk daha eklemiş örgütümüzde böyle uzun erimli güvenin temeli olan “ortak bakış” bulanmıştı.

Bugün partinin örgütsel stratejisini değiştirmek gerekmektedir. Bu yapılmazsa, belki de giderek sıklaşan aralarla, fazlaca zorlanmış arınmalar kaçınılmaz olacaktır. Başarıyla yapılabilirse, hem parti daha hızlı yol alacak, hem de bunun getireceği ortam içinde örgüt kültüründeki zaafılar zaman içinde daha kolay değiştirilebilecektir.

Son klik olayı, partimizin kültürünün bazı yanlarının kesinlikle reddedilmesi ve değiştirilmesi gereği üzerine de ihtar taşımaktadır. Ayrıca, strateji değişimi de kaçınılmaz olarak kültürde değişiklik isteyecektir. Eski strateji beklentilere uymadı ama yeni strateji de örgütün daha ciddi zaafılarıyla karşı karşıya

kalacaktır.

Durumu böyle değerlendirince, partiyi geçmiş, bugün, kadroları, çevresi ve olanaklarıyla topyekün gözden geçirmek görevi öne geldi: Yeni bir örgütsel strateji, kültürün yenilenmesi ve uygulamaya.

Belki en uygunu bunların kongrede yapılmasıydı ama bunların yapılabilmesi için kongre gerekli değildir. Getirdiklerimiz, 5. Kongre'nin çizdiği siyasal ve örgütsel çerçevenin dışına çıkmamakta, yeni kongre kararı gerektirmemektedir.

Tüm parti olarak bir daha böyle olaylar yaşamak istemiyoruz. Hem teorik, hem pratik açılarından kliklere karşıyız ama siyasal kavga büyük olasılıkla kliklerle karşılaşacağız ve savaşağız. Fakat bir daha böylesi, siyasal kavganın gerçeğinden kopuk entellektüel yaveleri olmamalıdır.

* Bu konuşma daha sonra *İşçinin Sesi*'nin 24 Şubat 1986 tarihli 300. sayısında “Örgüt konusunda sekiz soru” adı ile yayımlandı.

III. Sorunun genel çerçevesi, MYB'nin tutumu, izlenen yöntem

İdeolojik-siyasal etkinliğimizle örgütsel etkinliğimiz, ideolojik-siyasal gelişmişliğimizle örgütsel gelişmişliğimiz, ideolojik-siyasal gücümüzle örgütsel gücümüz arasında açıklık, hatta uçurum vardır.

Bu durum, Türkiye’de açılmakta olan ortamın görevlerini kucaklamada engeldir.

Durumun neden böyle olduğu hakkında hepimizin bir düşüncesi vardı. Bu düşünceler arasında mutlaka doğru görülmüş yönler de, hem teorik hem pratik olarak yanlış yaklaşımlar da vardı.

Bunları ortaya çıkarabilmek için, önce konuya nasıl yaklaşmak gerektiğini anlamak ve bu yaklaşımda *anlaşmak* gerekiyordu. Farklı yaklaşımlar, farklı sonuçlar getirecekti.

Konuya nasıl yaklaşmak gerektiğinde derinden anlaşsaksak:

a. Bu, üyelerdeki yanlışları gösterecek, bunların düzeltilmesinin yolunu açacaktı. Yapacak olan bizlerdik.

b. Örgütün gerçek gereksinimlerini

ve düzeltilmesi gereken yanlarını ortaya koyacaktı.

MYB, bu anlayışla 31.1.1986'dan bu yana bir dizi seminer ve üye toplantısıyla, çok sayıda anket ve iş toplantısıyla yaklaşık 3 ay çalıştı. Bunları yaptıktan ve konuya nasıl yaklaşmak gerektiğinde örgütün *tümünün* iradesini birleştirdikten sonra yeniden başa döndü ve tüm ele alınan fikirleri ve konuları parti örgütlerinin somut durumu açısından değerlendirdi. Anketlerin sonuçları bu aşamada çok yardımcı oldu.

Bu çalışmada MYB şöyle bir yöntem izledi:

- Parti örgütlerinde konunun teorik altyapısını işledi ve bir dizi anket yaptı,
- Yeni örgütsel stratejiyi belirledi,
- Örgüt kültürünü değerlendirdi,
- Stratejiyle kültürü birleştirdi, önlem getirdi.

III. Konferans'ımız, MYB'nin yeni örgütsel strateji ve bunun kültürle uyumu üzerine getirdiği değerlendirme

ve önerileri görüştü ve karara bağladı.

III. Konferans'ın ardından toplanacak MK'da yapılması gereken şudur: Somut planlama ve görev bölüşümü, araştırma alanlarında yeni yaklaşımın gerektirdiği yenilikler, kadro eğitiminde yeni yaklaşımın gerektirdiği yenilikler.

MK toplantısının ardından yapılması gerekenler şunlardır:

- Yeni stratejinin odak noktalarının yoğun bir kampanyayla popülerize edilmesi,
- Uygulama,
- Altı ay sonra ilk sonuçların değerlendirilmesi.

Konferans öncesi çalışmalara, kimse-nin kolay çözümler beklememesi gerektiğini söyleyerek başladık. Genel olarak çabuk ve kolay çözümler aranır. Yöneticiler için de böyledir. Ve yöneticiler için bunun kestirme yolu, “gücünü göstermek”tir. Güçlü liderin toplumda ve örgütteki imajı böyledir. Fakat, mükemmel örgütü yaratmanın yolu bu değildir.

Bunun yolu, sorunları yüzleyebilmek (bunun getireceği kaçınılmaz üzüntüyü göğüsleyebilmek) ve etkili çözümleri önerebilmektir. Her etkili çözüm de mutlaka hepimizin bildiği, “eski usul” ter akıtan emeği içerecektir.

Çalışmaya başlarken birşey daha söyledik. Ülkenin bugünkü siyasal ve toplumsal ortamı içinde durum değiştirilebilir, güçlü bir örgüt yaratılabilir, bu da neseldir. Ancak bunun için *tüm partililerin desteğine, inancına ve birlikte düşünmesine* gereksinim vardır. Komünist için önemli olan ne yapacağını bilmektir.

Konferans öncesi yapılan çalışma sonucunda III. Konferans'a tüm örgütlerle birlikte geldik. Tüm partililerin düşünce payını taşıyan yeni oluşumlara, tüm partililerin desteğini ve inancını sağlamış olarak geldik. Bu durum, alınan kararların üstün başarıyla uygulanabilmesi için en elverişli ortamı yaratıyor. Bundan yararlanmayı bilelim.

IV. Partinin g lişimindeki özgüllükler

İdeoloji ve siyasetimizle örgütsel gücümüz arasındaki açıklığın nedenlerini iyi anlamak ve bunları gidermek istiyorsak ilk yapacağımız, partinin gelişim sürecini iyi anlamaktır.

Eski parti içinde yıllardır kör topal ve zorla yürüyen ideolojik-siyasal tartışma, *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* kitabının yayınlanmasıyla yoğunlaştı ve ilk kez *Atılım*'ın Temmuz 1979 ve *İşçinin Sesi*'nin 30 Temmuz 1979 sayıları, kamuoyu önünde açık tartışmaya, savaşıma dönüştü.

Hemen ardından başlayan "atmalar", yığın örgütlerine liste asmalar ve radyo duyuruları, örgütlenme çalışmalarını getirdi. 1979 sonunda Türkiye'de Örgütlenme Komitesi kuruldu.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, açık savaşıma başlarken ayrı örgütlenmek gibi bir niyet ve hazırlığımızın olmayışıdır.

Son derece dar bir kadro oportünizme başkaldırmıştı. İlk yapılması gereken (ve bir komünist partisi için her zaman başta gelen görev), ideolojik-siyasal görüşümüzü militanlara sunmaktı. Yıllar içinde bu görüşlerin bir bölümü yazılara sızmıştı. Büyük çoğunluğu hâlâ düşüncelerdeydi. Bu nedenle, aşağı yukarı tüm kadro bu göreve sarıldı. Bunda üstün başarı sağlandı.

O sırada devrimci durum vardı. Türkiye'de 14 bin gazete dağıtılıyordu. Ortam, *İşçinin Sesi* kadrosunun bilgisi, girişimi, denetimi dışında, kendiliğinden bir süreç içinde insanlar getirdi. Bunlar arasında bir gün içinde *İşçinin Sesi*'ci olanlar vardı. Bu insanlar kendi motifleri, alışkanlıkları ve fikir yapıları içinde "*İşçinin Sesi*'ci" oldular. Kendi arkadaş çevreleri ve "doğal lider"leriyle geldiler ve partide aynı "hierarchy" içinde yer aldılar. Kendiliğinden bir örgütlenme oldu. Bu durum, "*partiye tek tek üye alınır ve parti yukarıdan aşağıya kurulur*" diyen Leninci ilkelerle çelişti ve bugünlere dek süren bazı önemli bozukluklara kaynaklık etti.

İstanbul'da işçiyle kaynaşmaya başlayan süreç, bildiğiniz provokasyonlarla kensildi ve İstanbul, "devşirme" kadrolar eliyle toparlanamadı.

Ege, o günkü yöneticisi V. Demir'in kişiliğini yansıtır biçimde genel olarak sağ eğilimli, içinde "sol"un da bulunduğu işçi-öğrenci tabanına oturdu. Yıllar içinde bu bölgede tutuklama ve polis baskısı ısrarla sürdü. Geneliyle söylersek, sağlar ve öğrenciler gitti, işçiler kaldı.

Ankara, tümüyle öğrenci, büyük çoğunluğuyla partisiz öğrenci yığını üzerine oturdu.

Bu kaynaklar içinde yalnızca İngiltere, eski partiden tüm *örgüt* olarak koptu. Öteki, kendiliğinden ortaya çıkan kaynaklar, geneliyle marjinal, hoşnutsuz, büyük çoğunluğu partisiz öğrenci gençlikti. Bu durumun parti kültürüne ilk yıllardan taşıdığı zayıflıklar şunlar oldu:

a. Hatalı sınıf bileşimi, bunun getirdiği bir dizi zaaf,

b. Parti deneyimi, parti terbiyesi eksikliği,

c. Kadroların kurucu yanlarından çok yıkıcı, reddedici yanlarının gelişmişliği.

Şubat 1980'de, Örgütlenme Komitesi'nin kuruluşundan, örgütlü çalışmaya başlamamızdan 1-2 ay sonra I. Konferans toplandı. Amacı, bu kendi "hierarchy" içinde gelen gurupları *İşçinin Sesi* anlayışı içinde yoğunlamak, düzgün bir örgütlenme kurmak ve yaşamın getirdiği kendiliğinden ve alttan örgütlenme zaaflarını gidermekti. Fakat o tarihlerde Türkiye ortamı hızla geriye kayıyordu. Tutuklamalar başladı. Hızla yapılması gereken ve bizim de ilk kez yapacağımız bazı işler öne çıktı. Bunları başarıyla yaptık ama I. Konferans'ın amacı gerçekleştirilemedi.

Ankara'nın parti bütünü üzerinde o günlerdeki (ve sonraki) etkisi oldukça çelişkilidir. Öğrenci devrimciye, işçi devrimci genel olarak biraz "sağdan" gelir. İşçi devrimciye ise, öğrenci devrimci her zaman öğrenci gelir. Ankara'nın o günlerdeki etkisi, Ege örgütünün bütünüyle partimize gelmesini engelleyen öğelerden biridir. Doğrudan ve dolaylı yollarla, İstanbul'un durumunu da olumsuz etkilemiştir. Ankara, işçiyi soğutucu öğrenci imajı yayıyordu. Bunun yanı sıra, Enternasyonal olayı, militanlığının iyi yanı oldu. Ardından Maden-İş Kongresi'nde işçilerin Enternasyonal'i söylemesi, olayın etkisini gösterir. O bir öğrenci olayı değil, ülke çapında önemli toplumsal olaydı. Ankara'nın etkisi böyle çelişkilidir. Hem çok değerli yoldaşlar çıkmıştır, hem böyle bir çerçeve vardır.

12 Eylül 1980'de, daha örgütler yerine oturmadan, gelenler *İşçinin Sesi* anlayışıyla bütünleşmeden *faşizm* geldi. Dolayısıyla, faşizm öncesi örgütlü yaşam, I. Konferans öncesi 1-2 ay ve I. Konferans-12 Eylül arası 6 aydır. Toplam 8 ay! Böylece örgütlenme aşaması, faşizm dönemine denk düştü. Burada, öteki örgütlerde olmayan büyük bir güçlük söz konusudur.

Faşizm yeni teorik sorunlar getirdi. Bir süre yönetim kadrosunun temel enerjisi yine o kanala aktı.

Faşizmin gelişinden 5 ay sonra, Şubat

1981'de II. Konferans toplandı ve faşizmi teorik anlayışımızı, faşizm tezlerini ve düzenli geri çekilişi karara bağladı.

Faşizmin çözülüşü, 1982 Anayasa'sıyla, demokrasi oyununa geçilmesiyle başladı. Yıkılma değil çözülme olduğundan süreç içinde ilerledi ve etkileri yavaş gelişti. 1983 Mayıs'ından sonra siyasal partilerin kuruluşu, 6 Kasım 1983 genel seçimleri ve asıl olarak 25 Mart yerel seçimleri çözülüşün önemli ivme noktaları oldu. Yerel seçimlerin sonucunda, parlamento dışında oyların %40'ını almış bir muhalefetin ortaya çıkmasıyla çözülüşün etkileri iyice belirginleşti, denge döndü. Bu nedenle şu saptamayı yapabiliyoruz: *1980-1984 arası, tüm devrimci hareketin erime yıllarıdır*. Yine de, düzenli geri çekilişi başarısızdı bugün erimekten değil, yok olmaktan konuştuk. 1980-1984 arasında, eriyerek de olsa, örgütlülüğü ve yayın bağı kopmadan sürdürebilmek başarı oldu.

Faşizm yıllarında, partinin merkezini oluşturmaya, çeşitli işlevleri kurmaya ve güçlendirmeye yoğun çaba harcandı. Bugün içinde bulunduğumuz yeni dönemde, bunun olumlu sonuçlarını göreceğiz.

10 Eylül 1984 konuşmasıyla örgüt yeni ortama psikolojik ve fizik yönden hazırlanmaya geçerken, "Kayboluş Yolu" yıkıcılığı çıktı. Örgütün enerjisi yine içe döndü. Etkileri 1985 başlarına dek sürdü.

Hemen ardından kongre hazırlıkları başladı. 1985 Nisan'ında partimizin 5. Kongresi toplandı ve örgüt yaşamında eski dönemle kopuşu ve yeni dönemi resmen başlattı.

Mayıs 1985'ten Eylül 1985'e dek 4 ay, Türkiye'de hem örgütsel, hem teknik açıdan önemli adımlar attık. Öte yanda büyük güçlüklerle karşılaştık. Avrupa'dan giden yoldaşlar ülkeye kolay uyum gösteremiyorlar, ülkedeki yoldaşların çoğunluğu faşizm yıllarının etkisinden sıyrılmış halkın arasına giremiyorlardı. Tutulan pekçok dal çürümüş, elde kalyordu. Fakat işler yine de ilerliyordu.

Eylül 1985'te yeni bir darbe geldi ve Ocak 1986'ya dek tüm çalışmaları en aza indirmeyi gerektirdi. Bu durum fırsatçıların gözünde, "partinin bittiği" anlamına geldi ve klik hareketi Kasım 1985'te başladı.

Yeni örgütlenme dönemi 10 Eylül 1984 konuşmasıyla başlamıştı. Fakat hem yukarıda kısaca özetlenen gelişmeler, hem örgütlenmenin anlayışını geliştirme zorunluluğu, dönemi Ocak 1986'ya kaydırdı. Faşizm yıllarının ardından

partinin bazı kesimlerinde rüzgara karşı koşmanın verdiği anlaşılır bir yorgunluk vardı. Yeni görevlere hevesli partililerin bir bölümünde ise Türkiye'nin *bugünkü* ortamına, dolayısıyla işçiye ve işçi ideolojisine ters görüşler vardı. Günün görevlerine istekli ama öğrenci solunun manevi baskısından hâlâ kurtulmamış anlayışlar vardı. Bunları düzeltmek, dönemin istediği örgütlenme anlayışını geliştirmek gerekiyordu. 13 Ocak 1985'ten bu yana seminerler yoluyla bu görevi yoğun olarak, son haftalara dek sürdürdük.

Dolayısıyla, partimiz için, yeni dönemin gerektirdiği örgütsel çalışmayı yürütme, asıl olarak Ocak 1986 tarihiyle gündeme geldi.

Yeni örgütlenme dönemi 12 Eylül öncesinden, ya da 1979'dan, sıfırdan başlamıyor. Herşeye rağmen *DAHA* ilerinden başlıyor. Türkiye'de örgütler var, yayın dağıtımı, çalışma var. Kadromuzun anlayışında büyük bir ilerleme var. Parti çalışmasının çeşitli alanlarında tezgahları kurmuş durumdayız. Düşman yıkıyor, biz yeniden kuruyoruz. Büyüyen deney birikimi hiçbir şeyle ölçülmez.

1979'dan 1986'ya böyle bir süreçten geçtik. Şimdi bu süreç nesnel mi, değil mi? Kötü niyetli dışında kim ihmal, tembellik, Avrupa'da yerleşme eğilimi, Türkiye'ye önem vermeme diye konuşabilir? Hele bize bunları söyleyenlerin ne yapabildiği, partimizin şemsiyesi dışında hangi tuğlayı hangisinin üstüne koyabildiği ortadayken!

Sonra, kötü niyetli dışında kim partimizin durumunu devrimci hareketteki öteki örgütlerle karşılaştırmadan bir yargı getirebilir? Bunun bilimselliği olur mu? Yaşanan ağır yılların nesnelligi tüm örgütleri içine almıştır. Böyle bir karşılaştırmada partimiz gerilerde mi kalıyor? Kesinlikle hayır. Dönemi en iyi atlatan örgütler arasındayız. Bugün, eski en güçlüler dahil, hangisinin Türkiye'de anlamlı bir örgütlenmesinden söz edilebiliyor? Kaldı ki, bize faşizm altında örgütlenme düştü. Hangisi, ideolojik-siyaset alanında kerpiç gibi donmadan ya da iyice oportünistleşmeden bu dönemden çıkabilmiştir?

Yeni örgütlenme dönemi, son derece güçlü yanlarımız yanında, kuruluşta bu yana sıkıntısını çektiğimiz zaaflarla birlikte *şimdi* başlıyor. Burada tüm partilere şunu söylemek istiyoruz. Yeni dönemin çalışması da, "komünist partisi olmak iddiası taşıyan örgütlerden biriyiz, kararı savaşım verecektir" yaklaşımıyla değil, *dün olduğu gibi yürüyecektir. Biz TKP'yiz! Biz, Türkiye Komünist Partisi'yiz!*

V. Eksiklik ve bozukluklar

Yukarıda kısaca özetlenen sürecin getirdiği çeşitli eksiklik ve bozukluklar vardır. En önemlileri şunlardır:

1. Parti örgütünün genel sınıf bileşimiyle sınıf ve partinin ideoloji-siyaseti arasında fark vardır. Komünist partisi, işçi sınıfının partisidir. En kısa sürede üye bileşimini işçiye oturtmamız gerekmektedir. Bu bir sınıf sorunudur.

2. Parti çalışmalarının bütününde yeterince merkezi bir işleyiş yoktur.

Orta yönetimin elinde tehlikeli bir enformasyon tekeli oluşmuştur. Ne üst alttan, ne alt üstten tam bir bilgi sahibi olamamaktadır.

3. Türkiye'de ciddi bir örgütlenmemiz yoktur ve yetişkin kadro ağırlığı Avrupa'dadır.

4. Üst yönetimle parti komiteleri arasında *düzenli* toplantı yapılmamaktadır. Üst yönetimle komitelerin ilişkilerinin azalması oranında, kültürle ideolojik-siyasetin arası açılmıştır. Hücre eğitimleri gevşemiş ve büyük ölçüde göstermelikleşmiştir.

5. Örgütsel çalışma ve eylem anlayışında bozulma vardır. Türkiye'ye dönük

olarak ses getiren, gazetelere geçecek eylem anlayışı, Avrupa'da hizmet götürme anlayışı. Bu iki ters ucun gelişmesiyle, temel komünist partisi çalışması olan gazete temelinde *işçi içinde* ajitasyon-propaganda bilinçlerde geri kaymıştır.

6. Merkezden mali yardım beklemek. I. Konferans'ta "merkezden mali yardım beklememe" üzerine karar aldık ama bu ciddi hastalığı atlatamadık. Böyle bir yardımı veremeyiz ve geçirilen yıllar gösteriyor ki, *vermemeliyiz*. Türkiye'de ve her yerde partiyi yaşatan ve güçlendirilenler, kendi göbeğini kendi kesenler oldu. Merkezden giden yardımla örgüt kurulduğunun bir tane örneği yoktur. Bundan sonra yerleştirmemiz gereken anlayış şudur: Partili hem kendi yaşamını üretir, hem partiyi kurar ve güçlendirir. Her parti örgütü olanaklarını kendi yaratır ve gelirinin %25'ini merkeze gönderir.

7. Merkezden mali yardım bekleme zayıflığı, profesyonellik anlayışında da bozulma yarattı. İşe girip çalışmada isteksizlik belirdi. Polis aramıyor, davası yok ya da sonuçlanmış, yarım günlük

bile iş aramıyor. Komünist partisi, hangi "devrimci" gerekçeyle olursa olsun, yaşamını üretmeyenden, üretmek istemeyenden korkmalıdır. İster fabrikada, ister parti profesyoneli olarak, önemli olan insanın yaşamını üretmesi, aldığının karşılığını emek olarak ortaya koymasındır.

Yaşamını parti profesyoneli olarak üreten insanın haftada en az normal bir işçi kadar işi olmalıdır. Küçük bir örgüt ve haftada birkaç buluşmayla parti bir yoldaş yıllarca Kavaklıdere'de "profesyonel" yaşattı. Sorun yalnızca partiyeye

yük olma değil, o kişinin yararlı bir insan olması sorunudur. Sonunda ne oldu? Kavaklıdere'de oturdu ve memlekete bizden uzak oldu. Buluşmalara bile üşendi, otomatiklerine gitti. Bu anlayışı düzeltmeliyiz, yoksa komünist örgütçü adı altında asalaklar ortaya çıkar.

8. Eski adıyla "Üst Büro", yeni adıyla MYB üyeleri yıllar içinde örgütün çeşitli alanlarının sekreterliğini üstlenir oldular. Bu, organı, genel parti örgütlenmesiyle güne ilgilenecek bir duruma soktu. Örgüt görevi ve merkezi denetim ortada kaldı.

VI. Güçlü yanlar

Partimizin bugün olduğu noktada taşıdığı eksiklik ve bozukluklar karşısında sahip olduğu güçlü yanları da şöyle ana başlıklar altında toplayabiliriz:

1. Partimizin en güçlü olduğu alan, ideoloji ve siyaset,

2. bunlarla bağlı olarak, merkez organ ve yayınlarıdır.

3. Deneyimli ve yenilikçi, hatalardan öğrenebilen, teorik derinliğe sahip bir

liderlik vardır.

4. Kökenine, kültürünün yanlış yanlarına rağmen nitelikli ve adanmış bir kadromuz vardır.

5. Tüm partide modern yöntemlerle çalışma ve teknoloji kullanımı yaklaşımı vardır.

Şimdi, yeni dönemde partimizin izleyeceği örgütsel stratejiyi ele alabiliriz.

VII. Y ni d'nemin örgütsel stratejisi

A. KAZANMAK İSTEDİĞİMİZ KESİM

Bugün kazanmak istediğimiz kesim

Türkiye'de, önemli endüstri merkezlerinde, sola yatkın ve aktif, vasıflı, özellikli genç, işçi kesimi ve böyle işçilerin yetiştiği yerler olan eğitim kurumlarındaki ve sanayi sitelerindeki öğrenci ve çıkarlar.

Kazanmak istediğimiz kesimin bizi algılaması

Kazanmak istediğimiz kesimin büyük çoğunluğunun bilgisi, partiyle yüzyüze ilişki, hatta yayınlarımız aracılığıyla değil, eylemlerimizin yankılarından, burjuva basının saldırılarından edinilmiştir. Bu kesimde genellikle çelişik duygular ve merak vardır.

Kazanmak istediğimiz kesimin daha dar bir bölümü, sol içinde şu ya da bu derecede yer almış kesim ise bizi daha yakından tanımakta ama sempati duyduğu hareketin koşullandırmasıyla daha olumsuz bakmaktadır. (Ancak bugün kendi hareketlerinden düş kırıklığına uğramış, öteki sol hareketlere belki bize olduğundan daha olumsuz bakar durumdadır.)

Kazanmak istediğimiz kesimin son derece küçük bir bölümü bizi yüzyüze ilişki ve yayın temelinde yakından tanımaktadır. Bunlar partimizi, ideolojik-siyasal görüşleri doğru, ileri görüşlü, teknik olanaklardan yararlanmayı bilen, militan bir komünist hareket olarak algılıyorlar.

Bu kesimin karşılanmayan gereksinimleri

En temel gereksinimi işsizlik, pahalılık, ücret düşüklüğü gibi bir dizi ekonomik sorunun çözümüdür.

Ekonomik sorunların çözümü için sendika, sendikal savaşımında birlik ve bu birlik temelinde militan eylem gereksinimi duymaktadır.

Sesini duyurmak, demokratik haklarını kazanmak istemektedir.

Bu somut gereksinimler niteliği tam açık olmayan bir düzen değişikliği isteği doğurmaktadır.

Savaşımı için legal olanaklardan olabildiğince yararlanmaya, öte yanda legal sınırlamaları aşmak için konspiratif çalışmaya gereksinim duymaktadır. Savaşımında maceracılıktan korunmak istemektedir.

Niteliği tam açık olmasa da, savaşımını ülke çapında birleştirecek bir siyasal partiye gereksinim duymakta, güçlü bir örgüt istemektedir.

Savaşımına uluslararası destek gereksinimi duymaktadır.

Savaşımın yolunu kendi çizmek istemektedir.

Bu kesimin gelecekteki gereksinimleri

Bu kesimin bugün karşılanmayan gereksinimleri giderek güçlenecek, billurlaşacak, genişleyecek ve daha sola dönecektir.

Parti gereksinimi belirginleşecek ve yeniden biçimlenecektir.

Gerçek bir işçi gazetesi gereksinimi doğacaktır.

Bizim yaratabileceğimiz gereksinim, bu kesimin TKP — İşçinin Sesi önderliğinde savaşma gereksinimidir.

B. RAKİPLER KARŞISINDA KORUNABİLİR ÜSTÜNLÜK SAĞLAMA

1. Rekabet etkileşmesi

Rakipler, ulaşmak istediğimiz kesimi ağırlıklı ve doğrudan çalışma alanı yapıp yapmadıklarına göre, doğrudan ve dolaylı rakipler diye ikiye ayrılır.

a. Doğrudan rakipler: Menşevikler, TİP, TSİP vb./Aybarcılar, Perinçekçiler/TDKP/Sosyal demokratlar

b. Dolaylı rakipler: Öteki tüm sol parti ve hareketler.

Doğrudan rakiplerin tümü, bu kesimi kazanmak için, temel olarak, bu kesimin düzen değişikliği istemini kullanmakta ve bu gereksinimin yanı sıra varolan gereksinimlerden bir ya da birkaçını sömürerek düzen değişikliğini "sağlayacak" yollar önermektedir.

1. Menşevikler, TİP, TSİP, vb.

Sömürdükleri gereksinimler: Birlik, maceracılıktan kaçınma, legal olanaklardan yararlanma, uluslararası destek.

Yanaşımları: Küçük burjuvaziyle burjuvazinin çeşitli kesimlerini, bunların

siyasal temsilcilerini ortak hedefler çevresinde birleştirmek. Pasifizm, legalizm, memurluk.

2. Aybarcılar, Perinçekçiler

Sömürdükleri gereksinimler: Kişisizliğe tepki, savaşımın yolunu kendisi çizmesi, birlik, maceracılıktan kaçınma, legal olanaklardan yararlanma.

Yanaşımları: Legalist, "kişilikli", pasifist, ulusçu, "kendi yolunu kendisi çizen", icazetli bir örgütlenme.

3. TDKP

Sömürdüğü gereksinimler: Militan eylem, gizli örgütlenme.

Yanaşımları: Dar çıkarıcı, militan eylem yapacak genelde yanlış bir gizli parti.

4. Sosyal demokrasi

Sömürdüğü gereksinimler: Güçlü örgüt, değişimi kolay ve çabuk yoldan sağlama, uluslararası destek, legal olanaklar, maceracılıktan kaçınma.

Yanaşımları: Örgütlenme ve savaşım gereksinimini, "beni desteklersen yasaları değiştiririm" diyerek ve bunun en hızlı, en kolay, uluslararası alanda destek alacak ve maceracı olmayan yol olduğunu söyleyerek burjuvaziye destek kanalına akıtmak.

6. Rekabet boşluğu

Rakiplerimiz kazanmak istediğimiz kesimin gereksinimlerinin şu ya da bu yönünü karşılayabilir. Ancak hiçbiri tüm gereksinimlere bütünsel, doğru, kalıcı yanıt getiremez. Partimiz eksiklerini aşarsa, bu boşluğu doldurabilir.

7. Rakip tepkisi

Rakiplerimiz partimizin gelecek adımlarına genel olarak iki düzeyde tepki göstereceklerdir:

a. Ajitasyon-propaganda düzeyinde.

b. Örgütsel "önlemler" düzeyinde.

Rakip tepkileri şuralardan malzeme ve fırsat sağlayacaktır:

a. Seslendiğimiz kesimdeki olumsuz önyargılar.

b. Eksiklik ve zayıflıklarımız.

C. ÖRGÜTÜN GÜÇLÜ YANLARINI ÖNE SÜRMEK

8.

Örgütün güçlü ve zayıf yanları

a. Örgütün güçlü yanları

1. **İdeoloji-siyaset**
 1. cesur bilimsel yaklaşım
 2. sınıf savaşımının çıkarlarını başa alan bağımsız tutum
 3. programımız
 4. siyasal öngörülerini yaşamın doğrulamaları
 5. güncel görevlere doğru siyasal yanıt
2. **Liderlik**
 1. partinin lideri
 2. deneyimli ve yenilikçi, süreklilik taşıyan üst yönetim
 3. bunalımlardan atılımla çıkabilme yeteneği
 4. değişen duruma uyum sağlayabilme
 5. yapılması gerekene göre olanak yaratma
 6. hatalardan öğrenme
 7. bölgelerde girişimi destekleme
3. **Yayın**
 1. düzenli, sürekli, düzeyli merkez organ
 2. ideoloji ve siyasetteki güçlü yanları somutlayan kitaplar
 3. yayıncılıkta üstün teknik ve deney birikimi
 4. değişik dillerde yayın

4. Kadrolar

1. adanmışlık
2. özveri
3. yetenek
4. disiplin
5. Avrupa deneyimi

5. Örgütsel çalışma

1. tartışma, eleştiri-özeleştiri
2. Türkiye'ye dönük işlerde konspirasyon
3. teknik düzey
4. kadro hareketliliği
5. özveri taarruzu
6. şantaj kabul etmeme
7. çapına göre büyük işler başarıma geleneği

b. Örgütün zayıf yanları

1. **Liderlik**
 1. pratik işle dolu MYB'nin genel örgüt ve merkezi denetim görevini iyi yapamaması
 2. liderliğin, yeni adımlar öncesinde örgütü iyi hazırlamaması
 3. üst yönetimle parti komitelerinin düzenli görüşmemesi
 4. MK'da, o düzeyde işlev üstlenmemiş ya da o düzeyde çalışma göstermeyen yoldaşların varlığı
 5. orta ve alt düzey yönetici azlığı
 6. orta ve alt düzey yönetici az

yetişkinliği

7. liderliğin merkez organa yeterince yazı yazmaması
8. kadroları değerlendirme hafızadan, dolayısıyla aceleci
2. **Yayın**
 1. yazı kadrosu güçsüz, görev bir-iki yoldaşın sırtında
 2. örgütsel işler ana görevi engelliyor: Kadro yetersiz
 3. yazı kurulu işlevsiz
 4. gazetede Türkiye ağırlığı az
 5. kazanmak istediğimiz kesimde du-

- yarıllığın arttığı konularda yazı az
6. yazıların programla bağı zayıf
7. doğrularımız yeterince yinelenmiyor
8. propaganda-ajitasyon araçlarımız sınırlı

3. Kadrolar

1. kadrolarda sınıf yapısına bağlı olarak yer yer küçük burjuva kalıntıları (aşırılık, acelecilik, kibir, moral dalgalanması, kendini kayırma, kendini olması gerekenle değil başkalarıyla kıyaslama, düzenli çalışma ve disiplin eksikliği, yanlış özveri anlayışı — işi zevk değil özveri olarak görme, kalabalığa dayanarak iş yapma, kısa dönemli davranış, küçük burjuva devrimci hareketlere yer yer gereksiz sempati, örgüt malını sakınmama)
2. teorik birikim ve ideolojik biröneklik eksikliği
3. deneyimsizlik
4. açık konuşmama
5. kişisel sorunların çözümünü üstten bekleme

4. Örgütsel çalışma

1. işçi sınıfıyla bağ cılız
2. Türkiye örgütü güçsüz, kadro ağırlığı Avrupa'da
3. Avrupa örgütlenmesinde güçler dağınık
4. merkez organın Türkiye'de basılmaması, az dağıtılması
5. gazete çevresinde örgütlenme ve yığın çalışması anlayışında gerileme, okuma gurubu ve İMG pratiğinin işletilmemesi
6. ses getiren eyleme fazla vurgu
7. merkezden mali yardım bekleme olanakları merkeze aktarma anlayışında gerileme
8. profesyonellik anlayışında bozulma
9. üye alımında norm düşüklüğü
10. merkeziyetçi işleyiş eksikliği
11. merkezi bilgilendirme eksikliği ve orta yönetimin elinde güçlü enformasyon tekeli
12. gazete temelinde eğitim eksikliği
13. işlere sempatiyanları katmada zayıflık
14. işlerin yapılışında odaklaşma eksikliği
15. çalışmalarda işe boğulma, düzensizlik, verimsizlik
16. deneyim aktarımında, yeni yoldaşları yetiştirmede eksiklik
17. Avrupa parti kadrolarında konspirasyon düşüklüğü
18. yerel siyasetle genel siyaseti bütünleştirme eksikliği
19. legal yayın yokluğu

9.

Güçlü yanlar aracılığıyla kazanmak istediğimiz kesime ulaşma ve zayıf yanları güçlendirmede yapılacaklar

1. Liderlik

1. MYB'yi, genel örgüt ve denetim görevindeki boşluğu giderici yönde örgütlerle
2. Genel Sekreter komitelerle düzenli aralarla toplanmalı
3. MK'da yeni düzenleme getir, işlevsizliği kaldır
4. MYB ve MK üyeleri, merkez organa yazı yazmalı
5. orta ve alt yöneticileri merkez organa yazı yazmaya teşvik et
6. MYB, TRT haber bültenlerini, Türkiye'nin Sesi'ni ve TKP'nin Sesi'ni düzenli izlemeli
7. Genel Sekreter'in konuşma kasetlerini dağıt
8. liderliğin alt yapı çalışmalarında görev alacakları en sınanmış yoldaşlardan seç
9. kadro değerlendirmede hafızadan daha objektif araçlar kullan

2. Yayın

1. yazı kadrosunu güçlendir
2. örgüt kadrosunu güçlendir yeni işbölümü ve yetki-sorumluluk devri getir

3. yazı kurulunu yeniden düzenle
4. Türkiye kaynaklı yazıları her yoldan arttır
5. işçide duyarlılığın arttığı konularda yazıları arttır, gazeteyi ideolojiyi daha somut hale getirerek çıkart
6. yazıları programla bağlamayı arttır
7. yazılarda doğruları yinelemeye özen göster
8. görüşlerimizi toplayan derleme dizisi
9. propaganda-ajitasyon araçlarını çeşitlendir (video, kaset vb.)

3. Kadrolar

1. kadroların işçileşmesini sağla öğrencilikten gelenlerin yaşamlarını üretmelerine özen göster
2. işçi üye kazan
3. kadronun, yaşamını üretirken parti işini de aksatmadan götürmesine özen göster
4. gazete temelinde eğitim
5. yoldaşları kafalarındaki söylemeye teşvik et
6. disiplini geliştir

4. Örgütsel çalışma

1. pilot işçi bölgelerinde örgütlen

1. hücreleri işçi sınıfının içine yerleştir fabrikalara işçi olarak gir tüm işçi eylemlerinde yer al temel çalışmayı kaydırmamak koşuluyla ve yeni stratejiyi destekler biçimde radyo yayını yap
2. Türkiye'ye kadro gönder Türkiye'de yeni kurulacak örgütlerin merkezle iletişimini ileri teknikle kur yerel bildirilere ağırlık ver
3. Avrupa ile ilgili kongre kararının yaşama geçirilmesini hızlandır, kadro hareketliliğini arttır
4. teknik birikimden, gazetenin çoğaltılması ve dağıtılmasında daha iyi yararlanmak
5. merkez organın, programın, kitapların Türkiye'de basımı yaygın illegal yayın dağıtım ağı
6. gazete çevresinde örgütlen ve yığın çalışmasına yoğunlaş
7. okuma gurubu ve İMG'lere ağırlık ver ses getiren eylem anlayışının yanlışlığını sergile
8. merkezden örgütlere mali yardımı kaldır
9. olanakların merkeze aktarılması bilincini yükselt

10. birimlerin kendi gelirlerini yaratmalarını teşvik et
11. profesyonellik anlayışını düzelt, kesin kurallara bağla
12. üye ahlında normları titizlikle gözet
13. üye ahlında tüzük-program sınavı getir
14. merkezi bilgilendirme eksikliğini gider
15. üyenin düşüncelerini Genel Sekreterliğe yazmasını teşvik et
16. enformasyon alışverişini etkinleştir (hücrelerden başlayarak)
17. hücre ve komitelerde gazete temelinde eğitimi yerleştire parti okulu kur
18. sempatiyanları işlere katma yönünde özel önlemler al
19. sistemli çalışmayı ısrarla uygula, odaklaşmayı arttır
20. yetki ve görevleri ayrıntılı belirle yönetici, altında çalışanlara yetki ve sorumluluk devretmeli
21. yeni görev alan yoldaşlara yapacakları çalışma iyi anlatılıp kavratılmalı
22. legal yayınevi kur
23. legal yayın çıkart

Parti birimlerinin durumu

Türkiye

1. Aldığın-verdiğin dengesi henüz olumsuz, olumlu hale getir, veriş biçimini değiştir

Basın-Yayın

1. verdiğin-altdığın dengesi olumlu

Öncü

1. denge olumlu
2. parti işleri gecikiyor

Teknik

1. Denge olumlu

2. işlevlere göre ayrı örgütlerle
3. kurye işinde tasarruf sağla

Avrupa

1. Fransa hariç olumsuz
2. Uygun olduğu yerlerde örgütleri kaldır, yerine sempatizan örgütlenmeleri kur

İngiltere

1. denge olumlu
2. koyulan enerjiye karşı verim düşük
3. çalışma planlı değil, olayların ardından

Fırsatlar ve tehditler

a. Partinin güçlü yanlarının değerlendirilebileceği fırsatlar

1. işçi sınıfının siyasal lider olarak baktığı bir örgütün yokluğu
2. güçlü yanlarımızın işçi kazanmaya yatkınlığı nedeniyle ideolojik gücü ör-

gütsel güçle tamamlama, sınıfla kaynaşma

3. yaklaşan devrimci yükselişi yakalama

4. değişen ortamlarda çalışmanın sürekliliğini sağlama, her ortamda çalışabilen kadrolar yetiştirme

5. fikirlerimizin gücü nedeniyle demokrasi kavgasında odak olma

b. Partinin güçsüz yanlarının getirdiği tehditler

1. Türkiye deneyimi sınırlı yoldaşlarda ülkeye uyum sağlayamama

2. işçiye uzak yanlarımızla yavaşım, kopukluğu işçinin gözünde pekiştirebilir

3. parasızlıkta boğulma

4. gelişen olaylara örgütlenme düzeyinin yetmemesi

5. doğruları yaşama geçirmede güçlüklerle karşılaşılınca "yanlışmış" denmesi, inancın erimesi ve örgütsel dağılma

6. kadronun bir bölümünün işçileşmeyi, yeni stratejik hedefleri kaldıramaması

7. merkezi denetimin güçsüz, merkez organın iyi izlenmediği yerlerde parti hattından kayma, monolitik yapıda bozulma

8. yakın sempatizanlar işlere katılamazsa Avrupa'da boşluk doğması

VIII. Yeni dönemin örgütsel stratejisinin özü, odak noktaları v belgeleri

Partimizin önümüzdeki dönemde uygulayacağı örgütsel stratejinin özü, *partinin işçi sınıfına oturmasıdır.*

Yeni dönemin stratejisinin 3 odak noktası vardır:

a. Parti kadrolarının işçileşmesi:

— sınıf bileşimini düzeltmek
— hücreleri sınıfın içine yerleştirmek
— merkezden yardım bekleme anlayışını yok etmek
— profesyonellik anlayışını düzeltmek

— doğru çalışma ve eylem anlayışını yerleştirmek

— sempatizanları işlere katmayı öğretmek

— disiplini yükseltmek

b. Pilot bölgelerde, belirlenmiş işçi kesimi içinde örgütlenme:

— kadro ağırlığını Avrupa'dan ülkeye kaydırmak
— yayınlarımızı ülkede basmak
— merkez organ çevresinde örgütlenmek

— merkez organı hedeflenen kesime dönük çıkartmak

— illegal ve legal alan örgütlerini baştan ayırmak

c. Merkezîyetçi işleyişi geliştirme:

— denetimi geliştirme ve yerleştirme
— entormasyon akışını düzeltme
— merkez organ temelinde düzenli eğitimi oturtma
— merkezle ülkenin istenen sıklıkta ilişkisini kurma
— üye alımı normunu yükseltme ve

birörnekletirme

— modern çalışma yöntemlerini yaygınlaştırma

Yeni dönem stratejisinin belgeleri şunlardır:

— Temel belgi: "TKP — İşçinin Sesi, işçinin partisi"

— "İşçinin Sesi, sınıfın sesi"

— "Dağıttığın her İşçinin Sesi, geleceğin habercisi"

— "İşçinin Sesi'ni çoğalt, sınıfına güç kat"

IX. Partimiz açısından bugünün mükemmel örgütü "Ortak bakış"

"Mükemmel örgüt" tanımı örgütten örgüte ve dönemden döneme değişir. Bu nedenle, her örgüt kendi tanımını yapmak zorundadır.

Mükemmel örgüt tanımı, somut, kısa, konulara yabancı bir insanın bile anlayabileceği gibi olmalıdır. Örgütsel felsefeyi, stratejinin ve kültürün temel vurgularını içinde taşımalıdır.

Bunları böyle belirledikten sonra bir gurup yoldaşa şu soruyu sorduk: Ülkenin ve partimizin bugünkü koşullarında neleri gerçekleştiren örgüte mükemmel denir? Üç gurup oluşturan yanıtlar son derece öğretici oldu.

"A" gurubu, en büyük fakat en genel amaçları sıralayan gurup oldu. İşçi sınıfını kazanmak, barikatlara çıkmak, devrim yapmak, vb. Komünist partisi için her zaman geçerli olan bu amaçlarla bugün önümüzdeki hedefler hakkında bakış sahibi olamazdık.

"B" gurubu, tanıma bir ölçüde yaklaşan 7 kişiydi. Örneğin bir yoldaş, "İşçinin Sesi bugünkü ideolojik-siyasal konumuyla, işçi içinde işçi disipliniyle, işçi karakteriyle çalışabilmeli" diyor, somut birşey söylüyordu.

"C" gurubu tanıma en yakın olanıydı ve iki kişiydi.

Bugün eksiklerimizi gidermek üzere yoğun bir çalışmaya giriyoruz. Neye eksik diyeceğimizde iyi anlaşmamız gerekir. Amaç, kendiliğinden ürettiğimiz kimi doğru, kimi yanlış fikirleri bir düzene sokup birlikte aynı hedeflere vurabilmektir. Soruya verilen yanıtlar bir gerçeği çarpıcı biçimde gözler önüne sermiştir: Partinin neler yapmasını istediğimiz, neleri hedefleyeceğimiz hakkında ileriye dönük ortak bakış bulunmuş. 1979 çıkışında ortak bakış vardı.

Bugünkü yaklaşımlarımız yanında belki hayalciydi, fakat tek bir bakıştı. Bugün ortak görüş çeşitlenmiştir. Partinin yakın geleceğine ait ortak düşünceye yeniden kavuşmamız gereklidir. Yoksa yeni stratejiyi uygulayacak gücü kendimizde bulamayız.

Bugün partimiz açısından;

— kadrosunu işçileşme ve işçi üye kazanma yoluyla sınıfa oturtan,

— hücrelerini sınıfın içine gömen,

— merkez organı, kitaplarını ve bildirilerini ülkede basan ve işçiler arasında düzenli ve giderek artan sayıda dağıtan,

— pilot işçi yataklarında örgütlenen ve fabrikalara girmeye başlamış,

— ajitasyon-propaganda, örgütlenmeyi merkez organ çevresinde yürüten,

— gazetesini sınıfın ileri kesimleri için çıkartan,

— başta her çeşit işçi eylemi olmak üzere, yağın eylemlerinin içinde olan,

— bu amaçlar için Avrupa'daki potansiyelini iyi değerlendiren,

— tüm birimlerinde merkez organ temelinde düzenli eğitim yapan,

— ülkedeki sorumlularla merkezin zorluksuz ve istenen sıklıkta ilişki yürüttüğü,

— tüm partililerin, tüm parti çalışması hakkında merkeze sürekli bilgi iletildiği,

— illegal ve legal alan parti örgütlerini işin başından birbirinden ayırmış,

— legal yayın alanına bir yerinden girmiş örgüt, *mükemmel örgüttür.*

Kısa bir tanım yapacak olursak:

Bugün partimiz açısından, kadrosunu işçileştiren, kazanmak istediği işçi kesimi içine yerleşen, ülkede basım sorununu çözen ve merkez organı tüm çalışmasının omurgası yapan örgüt, mükemmel örgüttür.

Parti örgütlerinin kendi kaynaklarını yaratması üzerine karar

"Merkezden yardım beklemek", komünist partisinde yeri olmayan yanlış bir anlayıştır.

Partimiz daha en baştan, bu konuda menşevik partide gelişmiş olan oportünist anlayışın zararlı sonuçlarına işaret etmiş, doğru tutumu karara bağlamıştır. I. Konferans'ın konuyla ilgili kararında şöyle denilmiştir:

"Her parti örgütü parasal yönden kendi kendine yeterli olmalı ve üstündeki örgüte düzenli parasal kaynak vermelidir."

Partiyi yaşatan ve güçlendirenlerin,

Parti profesyonelliği üzerine karar

Parti profesyoneli, yaşamının tümünü parti çalışmasına adayan, partinin gerek gördüğü her görevi üstlenen, yaşamını parti işçisi olarak üreten komünisttir.

Yaşamını parti profesyoneli olarak üreten her komünistin haftada en az normal bir işçi kadar işi olmalıdır.

Parti profesyoneli, verimli olmak ve

örgüt olabilenlerin, merkezden giden parayla iş yapma zayıflığına kapılmayanlar olduğu, geçtiğimiz dönemin pratiğinde de açıkça kanıtlanmıştır. Tersi yavaşım, girişken, yaratıcı, kendine güvenli ve kalıcı komünistler yerine kişiliksiz ve ufak bir sallantıda kaybolan "örgütler" doğurmaktadır.

Önümüzdeki çalışma döneminde, tüzüğümüzün 37. maddesine de uygun olarak yerleştireceğimiz anlayış şu olacaktır: Partili hem kendi yaşamını üretir, hem partiyi kurar ve güçlendirir. Her parti örgütü olanaqlarını kendi yaratır ve gelirin %25'ini merkeze gönderir.

bu verimi zaman içinde arttırmak durumundadır. Önemli olan, yalnızca çalışmak değil, en yüksek verimle çalışmaktır.

Önümüzdeki dönemde, partinin profesyonel kadro çalıştırdığı her alan, iş yoğunluğu ve doğru çalışma anlayışı açılarından gözden geçirilmeli ve gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.